

Dzielenie się Ewangelią (metoda grupowej pracy z Pismem Świętym)

1. Dzielenie się ewangelią (DE) przebiega w małych (3-8 osobowych) grupach.
2. Przedmiotem dzielenia się jest jeden, kilkunastowersowy fragment Pisma Świętego. Najczęściej jest to Ewangelia lub inna księga Nowego Testamentu. Ze Starego Testamentu (rzadziej używany) przydatne będą do tej metody zwłaszcza psalmy i księgi mądrościowe.
3. W miejscu spotkania ustawia się krąg krzeseł (wszyscy uczestnicy winni mieć dobry kontakt wzrokowy). Na stoliku bądź ławie można ustawić świecę, ozdobną księgę Pisma Świętego, figurkę Matki Bożej. Dekoracja winna być estetyczna i czysta. Gdy z jakiejś racji jest to niemożliwe to lepiej, gdy jej nie ma wcale.
4. Schemat DE wygląda następująco:
 - a/ modlitwa przygotowująca
 - b/ głośne odczytanie fragmentu
 - c/ słuchanie w ciszy głosu Boga
 - d/ dzielenie się
 - e/ modlitwa podsumowująca
5. Modlitwa przygotowująca, trwająca kilka minut, ma za swój cel wprowadzenie w charakter spotkania. Dobra modlitwa winna:
 - a/ Wzbudzać wiarę w rzeczywistą, duchową obecność Jezusa Chrystusa pośród zebranej grupy (bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich – Mt 18, 20).
 - b/ Tworzyć atmosferę słuchania Jezusa, tego co ma w danej chwili przez tekst Słowa Bożego do powiedzenia poszczególnym członkom grupy.
 - c/ Otwierać na działanie Ducha Świętego, który uzdalnia do słuchania, przyjmowania i realizacji Bożego Słowa (...nikt /.../ nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: "Panem jest Jezus" – 1Kor 12,3b).
6. Modlitwa przygotowująca może mieć różną formę. Może być to modlitwa wg gotowego, przygotowanego wcześniej tekstu, śpiew odpowiednio dobranej pieśni, modlitwa spontaniczna całej grupy

(uczestnicy spotkania po kolei, swobodnie wypowiadają swoje aktualne, osobiście sformułowane modlitwy), modlitwa równoczesna (uczestnicy modlą się spontanicznie, wszyscy głośno i razem); gdy grupa wprowadzona jest w modlitwę charyzmatyczną można w tym miejscu korzystać z daru języków.

7. Po modlitwie przygotowującej jeden z uczestników (rzadziej sam animator) odczytuje tekst. Nawet jeśli jest to ewangelia nie musi wstawać. Ważne by tekst był odczytany powoli, głośno, wyraźnie i ze zrozumieniem. Jeśli to konieczne czytający musi wcześniej zapoznać się z tekstem i przećwiczyć go. W czasie czytania uczestnicy słuchają a nie śledzą tekst w swoich egzemplarzach Pisma Świętego.

8. Po odczytaniu tekstu następuje kilka minut ciszy (dobrze jest to wyraźnie określić). W tym czasie każdy z uczestników w modlitewnej atmosferze wraca do usłyszanego tekstu. Czyta raz jeszcze (niekoniecznie całość) szukając miejsca, fragmentu (najczęściej jest to jeden – dwa wersety), które go szczególnie poruszają. To poruszenie może być bardzo różne – pozytywne jak i negatywne. Każde poruszenie jest ważne. Gdy uczestnik znajdzie odpowiedni fragment może zapytać co Bóg chce mu osobiście, konkretnie przez ten fragment powiedzieć, o czym Bóg chce pouczyć uczestnika, przed czym przestrzec, do czego zachęcić, co nakazać. Wsłuchuje się w głos sumienia, które może traktować jako głos Boga (sobór); mogą mu się przypomnieć rozmaite cenne myśli, słowa, pouczające wydarzenia. Jest to także łaska Boża, jej poruszenie.

9. Etap dzielenia:

a/ Animator wyraźnie sygnalizuje koniec osobistego słuchania Bożego Słowa i przejście do etapu dzielenia się. Uczestnicy odkładają bądź zamykają Pismo Święte (zaznaczając fragment zakładką) i dzielą się swoimi odkryciami. Osoba, która aktualnie dzieli się swoimi odkryciami (tylko ona) może posługiwać się swoim Pismem Świętym (przeczytanie fragmentu, pomoc w zapamiętaniu myśli).

b/ Bardzo ważna jest forma dzielenia się. Nie jest to kazanie (niech każdy z nas zapyta siebie...), nie jest to pouczanie (fragment ten znany jest jako tzw. credo korynckie i jest, zdaniem czołowych egzegetów, tekstem przedpawłowym...), nie jest to uogólnianie (my..., wszyscy ludzie..., cały świat..., każdy z nas...). Uczestnicy winni dzielić się tym co każdy z nich

osobiście usłyszał w Bożym Słowie w stosunku do siebie, Wypowiadają się w pierwszej osobie liczby pojedynczej (ja..., osobiście..., dla mnie..., poznałem..., doświadczyłem..., odkryłem..., postanawiam..., chcę...).

c/ Dzielić się należy w miarę krótko i konkretnie. Bardzo zniechęcają tasiemcowe, chaotyczne, "filozoficzne" wywody, które nic konkretnego nie wnoszą a blokują innych uczestników. Pamiętajmy jednak, że zawsze obowiązuje takt, cierpliwość i zrozumienie dla innych, także dla ich słabości. Większy nacisk należy kłaść na wcześniejsze uczenie metody niż późniejsze poprawianie.

d/ Są trzy formy dzielenia się:

- odczytanie zdania, fragmentu. który odebrałem jako skierowany do mnie
- wypowiedzenie myśli, refleksji
- modlitwa osobista w oparciu o dany fragment

Te trzy formy mogą występować obok siebie na jednym spotkaniu.

e/ W jednym i drugim przypadku ważne by uczestnik wyraźnie zasygnalizował koniec (kiwnięcie głowy, zamknięcie Pisma Świętego lub słowa - "amen", "chwała Panu", "skończyłem", "to wszystko").

f/ dzielenie się wyklucza dyskusję, polemikę, krytykę. Każdy ma prawo do swojego własnego odkrywania Bożego Słowa. Odkrycia mogą być różne a każde z nich może być dobre i cenne. Unikajmy jakichkolwiek komentarzy i dopowiedzeń. Oczywiście w przypadku ewidentnych "herezji" i błędów (zazwyczaj niezawinionych) konieczna jest delikatna i pełna taktu interwencja animatora.

g/ Warunkiem dzielenia się jest słuchanie. Animator winien więc pilnować, by w czasie dzielenia, ktoś nie przeglądał Pisma Świętego, nie bawił się świecą, nie rozmawiał. Pomaga w dzieleniu się, zachęca do niego, atmosfera skupienia, pełen zachęty "słuchający" wzrok spoczywający na mówiącym (bez "gapienia się"). Animator winien przypominać uczestnikom by mówili głośno i wyraźnie.

h/ W grupach o większym doświadczeniu, dzielenie przebiega bez ustalonej kolejności (tak jest najlepiej). W grupach początkujących może być dobre ustalenie kolejności dzielenia się i rozpoczęcie od animatora. Można się dzielić zgodnie z ruchem wskazówek zegara, bądź w

przeciwnym kierunku, zaczynać od najstarszego, albo od siedzącego naprzeciw animatora. Animator nie uprzedza, przed spotkaniem, o swoim systemie wyznaczania kolejności dzielenia. i/ Każdy uczestnik zachowuje pełną wolność. Nie musi zabrać głosu. Nie musi też tłumaczyć się dlaczego postanowił milczeć. Dobrze jednak, gdy powie grupie (przed spotkaniem, czy w czasie samego dzielenia), że nie będzie zabierał głosu. Pozwoli to uniknąć niepotrzebnego, niepewnego oczekiwania.

j/ W czasie spotkania można zabierać głos więcej niż jeden raz, ale niech liczebnością wystąpień rządzi rozsądek.

10. Formy modlitwy podsumowującej spotkanie mogą być bardzo różne (patrz punkt 5). Treść modlitwy nawiązuje do dzielenia, podejmuje je w modlitwie przeproszenia, dziękczynienia, prośby lub uwielbienia. Modlitwa może skupiać się na jednym z tych rodzajów modlitwy, bądź obejmować wszystkie.

11. W zależności od zaangażowania grupy i jej liczebności, spotkanie winno trwać od 40 do 50 minut.

12. Powodzenie tej metody pracy z Pismem Świętym zależy bardzo od atmosfery szczerości i zaufania, która w grupie powinna panować.